

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207535
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415207535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcu Z. H., T. XX.XX.XXXX, H. R. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, advokáta, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 708100594 z 28.5.2014 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi na náhrade trov konania 561,48 eur k rukám zástupcu žalobcu Advokátskej kancelárie JUDr. Igora Šafranku, so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, IČO: 31954448, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na tunajší súd 15.10.2015 žiadal, aby súd určil, že úver poskytnutý mu na základe zmluvy o úvere č. 708100594 z 28.5.2014 uzavretej so žalovanou je bezúročný a bez poplatkov.

Zástupca žalobcu žalobu odôvodnil tvrdeniami, že 28.5.2014 žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 708100594, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 200 eur. Celkové náklady žalobcu spojené s týmto spotrebiteľským úverom uvedené v zmluve predstavujú sumu 196 eur, ktorá pozostáva z úrokov z úveru vo výške 39,15% ročne, čo predstavuje sumu 78,30 eur, a z tzv. administratívneho poplatku vo výške 117,70 eur. Ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená vo výške 98 %. Žalobca a žalovaná toho istého dňa uzavreli aj dohodu o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 708100594, podľa ktorej žalobca má žalovanej sumu celkom 396 eur zaplatiť v 12 mesačných splátkach vo výške po 33 eur mesačne. V dohode o plnení v splátkach je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 309,86%.

Zastáva názor, že dohoda o plnení v splátkach zhoršila zmluvné postavenie žalobcu ako spotrebiteľa oproti stavu dohodnutému v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že úver má žalobca splatiť do jedného roka od uzavretia zmluvy bez povinnosti pravidelného plnenia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne údaje o výške, počte a termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade predmetného spotrebiteľského úveru tiež ide o úžeru, pretože zmluva o úvere v časti ročnej úrokovej sadzby odporuje dobrým mravom. Priemerná ročná úroková miera tzv. nových obchodov pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 1 roka v máji 2014 bola 8,11%. Poukázal tiež na neprimerane vysokú ročnú percentuálnu mieru nákladov uvedenú v dohode o plnení v splátkach 309,86% s tým, že v zmluve o úvere je uvedená výška 98 %. Následné korigovanie ustanovení zmluvy o spotrebiteľskom úvere novou listinou

nezodpovedá prístupu s odbornou starostlivosťou. Ide o úmyselne použitú klamlivú obchodnú praktiku. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je tiež ročná percentuálna miera nákladov uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Preto podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Naliehavý právny záujem žalobcu na určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov zástupca žalobcu dôvodil záujmom žalobcu poznať skutočnú výšku dlhu a povinnosťou štátu prostredníctvom svojich orgánov zabezpečiť, aby spotrebiteľia neboli zviazaní na plnenie vyplývajúce z nezákonných nárokov.

Žalovaná v svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu 5.11.2015 potvrdila pravdivosť tvrdení žalobcu, že 28.5.2014 uzavrela so žalobcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 708100594, na základe ktorej poskytla žalobcovi úver vo výške 200 eur zvýšený o náklady vo výške 196 eur. Žalobca podľa tejto zmluvy jej mal zaplatiť celkom 396 eur jednorazovo do 25.5.2015. Dohoda o plnení v splátkach z 28.5.2014 oprávňovala žalobcu plniť dlžnú sumu v splátkach, čím došlo k nárastu ročnej percentuálnej miery nákladov z 98 % na 309,86 %. Vyjadrila nesúhlas s tvrdením žalobcu o absencii náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch s tým, že údaje sa nachádzajú v dohode o plnení v splátkach, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a ktorá bola uzavretá v ten istý deň. Žalobca sa v tejto dohode o splátkach zaviazal k splateniu dlžnej sumy v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške po 33 eur vždy k 25. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 25.6.2014. Výška poplatku je tiež v zmluve dostatočne jasne uvedená. Žalobca teda mal pri uzatváraní zmluvy o úvere vedomosť o cene úveru. Žiadne ustanovenie slovenského poriadku nezakazuje účtovať takéto poplatky za spracovanie zmluvy. Naopak jeho prípustnosť nepriamo vyplýva z viacerých ustanovení, ktoré upravujú výšku poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V čase uzatvorenia zmluvy nebol účinný žiadny všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Možno vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pokiaľ sa žalobca dovoľáva údajov výlučne týkajúcich sa úverov z bánk, je to v rozpore s výslovným znením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí o odplate požadovanej obvykle na finančnom trhu, t.j. nielen o odplate požadovanej bankami, ale aj inými účastníkmi finančného trhu. Zadefinovanie výšky odplaty s odkazom na údaje z bánk bolo možné len na základe znenia ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31.10.2008. Žalovaná poukázala tiež na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn.: 12Cmo 95/2005, podľa ktorého je v prípade úverov od nebankových spoločností potrebné zobrať do úvahy, že v porovnaní s bankami sú žiadosti klientov o úvery vybavované oveľa pružnejšie a je tu oveľa väčšia miera rizika ako u konzervatívnejších bánk, preto sú úroky požadované týmito nebankovými spoločnosťami vyššie, a pre zistenie obvyklého úrokového stropu je nutné zistiť aká bola výška úrokov požadovaná obdobnými nebankovými spoločnosťami. Namietla, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

Zástupca žalobcu v svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej doručenom súdu 2.3.2016 uviedol, že uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zavádzajúca, pretože žalobca od začiatku žiadal, aby mu bol poskytnutý úver vo výške 200 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach. To, že žalovaná formulovala zmluvné ustanovenia tak, že žalobca má celú dlžnú sumu zaplatiť v jednej splátke do jedného roka a následne mu dala podpísať dohodu o plnení v splátkach, kde je uvedená zjavne odlišná výška ročná percentuálna miera nákladov, je potrebné posudzovať ako rozpor s dobrými mravmi, resp. ako neprijateľnú podmienku. Na podporu svojich tvrdení predložil rozhodnutia viacerých súdov.

Na pojednávaní zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. Uviedol, že požadované určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, opiera najmä o skutočnosť, že zmluva o úvere neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok, úrokov a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o úvere je len dátum konečnej splatnosti úveru. Naďalej namietal neurčitosť údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tvrdil, že zmluva o úvere sa skladá z dvoch častí. Kým v prvej časti je uvedené, že úver je možné splatiť ľubovoľným spôsobom do jedného roka, v druhej časti zmluvy sa od žalobcu žiada, aby úver splatil v 12 mesačných splátkach. Tým došlo k znevýhodneniu žalobcu a porušeniu ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si spotrebiteľ nemôže zhoršiť sám svoje postavenie. Tým tiež došlo k tomu, že ročná

percentuálna miera nákladov sa strojnásobila. Nebolo tak v spotrebiteľovom ekonomickom záujme podpísať dohodu o splátkach. Uzavretie tejto dohody sa však od spotrebiteľa vyžadovalo, nakoľko bola podstatnou súčasťou zmluvy o úvere. V tomto zmysle je zmluva v časti týkajúcej sa ročnej percentuálnej miery nákladov neurčitá a uvedená v neprospech spotrebiteľa, pretože navonok mala byť 98%, avšak v skutočnosti prevyšovala 300%. Ročná percentuálna miera nákladov bola nesprávne vypočítaná už v samotnej zmluve o úvere, keďže žalovaná vychádzala z mylného predpokladu o splatnosti dlžnej sumy v jednej splátke.

Žalovaná sa na pojednávanie aj napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila. Svoju neúčast písomne ospravedlnila pracovnou zaneprázdnenosťou a vyjadrila súhlas s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo v jej neprítomnosti.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V prejednávanej veci sa žalobca sa žalobou domáha určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý mu na základe zmluvy o úvere č. 708100594 je bezúročný a bez poplatkov. Ide teda o žalobu o určenie podľa cit. ust. § 80 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Preto sa súd ako prvou zaoberal otázkou, či žalobca má na podanej žalobe naliehavý právny záujem.

Naliehavý právny záujem na určení je podľa konštantnej judikatúry daný vtedy, ak by bez požadovaného určenia došlo k ohrozeniu práva žalobcu resp. ak by sa bez takého určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Súd zastáva názor, že v prejednávanej veci žalobca má na podanej žalobe naliehavý právny záujem, nakoľko bez určenia, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, by žalobca bol na základe zmluvy o úvere povinný zaplatiť žalovanej okrem sumy peňažných prostriedkov poskytnutých z titulu úveru aj úroky a poplatky z úveru, čím by v prípade, ak úver je bezúročný a bez poplatkov došlo k neprimeranému zásahu do jeho majetkových práv. Súd prihliadal aj na to, že žalobca žalobu podal ako spotrebiteľ, ktorý ako slabšia strana zmluvného vzťahu požíva osobitnú právnu ochranu. Súd len dodáva, že pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti, ktorými žalobca dôvodí existenciu svojho naliehavého právneho záujmu na žalobe, zjavne ide o skutočnosti opísané žalobcom z priložených rozhodnutí, ktoré sa týkajú inej situácie, než je situácia v prejednávanej veci. Preto sa súd týmito skutočnosťami zohľadňuje zásadu hospodárnosti konania nezoberal.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovné skutočnosti:

Z listiny označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ č. 708100594 z 28.5.2014 vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi úver vo výške 200 eur a žalobca sa zaviazal túto sumu vrátiť a zaplatiť žalovanej celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 196 eur, t.j. zaplatiť jej celkom sumu 396 eur do 25.5.2015. Podľa zmluvy celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom pozostávajú z úrokov z úveru vo výške 39,15% ročne, čo predstavuje sumu 78,30 eur, a z tzv. administratívneho poplatku predstavujúceho administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 117,70 eur. V zmluve je uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru na 25.5.2015. Zmluva ďalej obsahuje údaje o výške ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej RPMN) 98 % a o priemernej hodnote RPMN 45,02 %. V zmluve je tiež výslovne uvedené, že účastníci zmluvy sa dohodli, že peňažné prostriedky sú na základe tejto zmluvy poskytnuté na iný účel ako na výkon povolenia alebo podnikania a rovnako sa neposkytujú ani na účel podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch (zákonom taxatívne stanovené prípady, kedy sa úver nepovažuje za spotrebiteľský úver v zmysle uvedeného zákona).

Z listiny označenej ako „Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 708100594“ z 28.5.2014 súd zistil, že 28.5.2014 sa žalobca a žalovaná dohodli na zmene zmluvy označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ č. 708100594 z 28.5.2014 tak, že žalobca sa zaviazal žalovanej sumu 396 eur zaplatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach po 33 eur splatných vždy k 25. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 25.6.2014. Dohoda obsahuje údaj o RPMN vo výške 309,86% a o priemernej hodnote RPMN vo výške 45,02 %.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení iných zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadania alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V prejednávanej veci nebolo sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ č. 708100594 uzavretá účastníkmi 28.5.2014 v znení jej zmeny vykonanej dohodou označenou ako „Dohoda o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 708100594“ z 28.5.2014 (ďalej len zmluva o spotrebiteľskom úvere) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa žalovaná ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver a žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalovaná je právnická osoba, ktorá sa zaviazala spotrebiteľský úver poskytnúť v rámci svojej podnikateľskej činnosti spočívajúcej v poskytovaní úverov. Preto spĺňala charakteristiku veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, čo je zrejmé aj z výslovného uvedenia v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Preto žalobca spĺňal charakteristiku spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

V prejednávanej veci sa súd stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované cit. ust § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ust § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepochybne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal v 12 mesačných splátkach po 33 eur zaplatiť žalovanej sumu celkom 396 eur pozostávajúcu zo sumy úveru vo výške 200 eur, z úrokov z úveru vo výške 39,15 % ročne, ktoré sú v zmluve vyčíslené na 78,30 eur, a z tzv. administratívneho poplatku vo výške 117,70 eur. Zmluva však neobsahuje údaje o tom, aká časť mesačnej splátky dohodnutej vo výške 33 eur pripadá na istinu úveru, aká časť na úroky z úveru a aká na tzv. administratívny poplatok.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, „počet“ a „ termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť. (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 9 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie).

Zákon o spotrebiteľských úveroch v cit. ust. § 11 ods.1 písm. b) absenciu (okrem iných) aj tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd žalobu žalobcu považoval za dôvodnú a žalobe vyhovel.

Súd dodáva, že pokiaľ ide o argumentáciu zástupcu žalobcu týkajúcu sa neprimeranej výšky zmluvného úroku a RPMN, resp. judikovanej neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravujúcej tzv. administratívny poplatok, ktorý bol dohodnutý aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci, tieto námietky súd pre rozhodnutie v danej veci nepovažoval za právne relevantné. Predmetom konania je určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Takéto určenie je dôvodné iba za splnenia zákonných podmienok taxatívne vymenovaných v cit. ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, medzi ktoré nepatrí neprimerane vysoké zmluvné úroky či RPMN. Neprimerane vysoké zmluvné úroky ako aj neprimerane vysoká RPMN by však v prípadnom konaní o žalobe veriteľa na plnenie z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v titulu týchto úrokov a RPMN boli dôvodom pre zamietnutie nároku veriteľa na takéto plnenie. Obdobný záver je plne dôvodný aj v prípade tzv. administratívneho poplatku, ktorý sa žalobca zaviazal zaplatiť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a ktorý bol už súdmi judikovaný ako neprijateľná a tým neplatná zmluvná podmienka. Aj tu v prípade žaloby veriteľa o plnenie z titulu tohto administratívneho poplatku by súd takýto nárok veriteľa zamietol. Avšak ani táto neprijateľná zmluvná podmienka nie je dôvodom pre určenie, že spotrebiteľský úveru je bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa neurčitosti resp. nesprávnosti ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je možné súhlasiť so žalobcom, že RPMN je v zmluve určená neurčito. Zmluvou o úvere sa zmluvné strany jasne dohodli na RPMN vo výške 309,86% a táto RPMN je aj správne vypočítaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (podľa zásady úspechu v konaní). Vzhľadom na to, že žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu, žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prislúcha právo na náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej. Žalobca si nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich výlučne z trov právneho zastúpenia uplatnil ešte v žalobe. Tieto trovy vyčíslił podaním doručeným súdu 15.3.2016 na sumu 564,50 eur.

Súd preskúmaním spisu zistil, že zástupca žalobcu vykonal nasledovné úkony právnej služby, za ktoré mu patria nasledovná odmena a náhrady: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v roku 2015 (odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za právne služby v znení neskorších predpisov, ďalej len vyhláška) vo výške 1/13 výpočtového základu za rok 2015, t.j. vo výške 64,53 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky ako 1/100 výpočtového základu za rok 2015, t.j. vo výške 8,39 eur), písomné podanie na súd - žaloba 15.10.2015 (odmena podľa § 13a ods. 1 písm. c) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 1/13 výpočtového základu za rok 2015, t.j. vo výške 64,53 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky ako 1/100 výpočtového základu za rok 2015, t.j. vo výške 8,39 eur), písomné vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe z 2.3.2016 (odmena podľa § 13a ods. 1 písm. c) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 1/13 výpočtového základu za rok 2016,

t.j. vo výške 66 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky ako 1/100 výpočtového základu za rok 2016, t.j. vo výške 8,58 eur), účasť na konaní pred súdom - pojednávanie na Okresnom súde Kežmarok 15.3.2016 (odmena podľa § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 1/13 výpočtového základu za rok 2016, t.j. vo výške 66 eur a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky ako 1/100 výpočtového základu za rok 2016, t.j. vo výške 8,58 eur).

Súd priznal žalobcovi aj náhradu cestovných výdavkov jeho zástupcu v súvislosti s cestou na pojednávanie na Okresný súd Kežmarok 15.3.2015 podľa § 15 písm. a) vyhlášky v spojení s § 16 ods. 4 vyhlášky, § 4 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 283/2002 o cestovných náhradách a § 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách a to nasledovne: na ceste Svidník - Kežmarok a späť, celkom 244 km, osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia ev. č.: C. XXXBC pri priemernej spotrebe podľa predloženej kópie technického preukazu 5l á 100 km, advokátom uplatnenej cene pohonných hmôt 1,134 eur á 1 l nafty, a priemernej náhrade za opotrebenie vozidla vo výške 0,183 eur á 1 km, vzdialenosť 244 km x spotreba 0,05 l/1km x cena pohonných hmôt 1,134 eur = 13,83 eur a vzdialenosť 244 km x základná sadzba náhrady za 1 km 0,183 eur = 44,65 eur, spolu náhrada cestovných výdavkov za túto cestu 58,48 eur.

Náhradu za stratu času advokáta na vyššie uvedenej ceste súd priznal žalobcovi podľa § 1 ods. 3 a § 17 ods. 1 vyhlášky, teda vo výške 1/60 výpočtového základu pre príslušný rok podľa toho, v ktorom roku bola cesta advokátom vykonaná (2016), za každú začatú polhodinu strávenú na tejto ceste, a to nasledovne: v prípade vyššie uvedenej cesty išlo o cestu, ktorá trvala 8 polhodín. Preto súd žalobcovi priznal náhradu za stratu času pri tejto ceste vo výške 14,40 eur (8 x 14,30 eur.) Celková suma žalobcovi priznanej náhrady trov právneho zastúpenia tak spolu predstavuje sumu 467,90 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná požadovala priznať aj 20% DPH z odmeny a náhrad advokáta, nakoľko advokát je platiteľom DPH, čo bolo preukázané priloženým osvedčením pre registráciu tohto advokáta ako platiteľa DPH, súd priznal žalovanej aj uvedenú DPH, a to vo výške 20% z 467,90 eur, teda vo výške 93,58 eur. Súd tak podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku priznal žalovanej voči žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 561,48 eur vrátane DPH.

Súd prihliadol tiež na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, ako aj okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde. Pritom nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre ktoré by súd úspešnému účastníkovi konania trovy sčasti alebo celkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.